

DECIZIE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinînd recursul declarat de către Munteanu Lilia, reprezentată de avocatul Moțarschi Vadim,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Irinei Lemeșchina împotriva Liliesi Munteanu cu privire la încasarea datoriei, dobînzii, dobînzii de întîrziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Munteanu Lilia și menținută hotărîrea Judecătoriei Grigoriopol din 22 ianuarie 2014, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 22 iunie 2012, Lemeșchina Irina a depus cererea de chemare în judecată împotriva Liliesi Munteanu cu privire la încasarea datoriei, dobînzii, dobînzii de întîrziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 17 aprilie 2009 a înstrăinat Liliesi Munteanu automobilul de model „TOYOTA RAV 4” anul de producere 2008, cu numere de înmatriculare de stat C NY 417, la prețul de 22 300 euro, fapt ce se confirmă prin recipisa din aceeași dată, întocmită și semnată de Munteanu Lilia.

Sușine că conform înțelegerii avute între dînsa și pîrîta, prețul integral al automobilului urma a fi achitat în termen de 1 lună, adică pînă la data de 17 mai 2009, iar avansul în mărime de 5 000, urma a fi achitat pînă la data de 25 aprilie 2009. La fel, au stabilit că automobilul urmează a fi transmis imediat în posesia pîrîtei, iar dreptul de proprietate asupra automobilului v-a fi înregistrat după achitarea integrală a prețului automobilului.

Menționează că, avansul în mărime de 5 000 euro Munteanu Lilia l-a achitat cu întîrziere și anume la data de 07 iulie 2009. Tot la 07 iulie 2009, Munteanu Lilia a recunoscut datoria în sumă de 19 000 euro, asumîndu-și obligația să o achite integral pînă la data 17 iulie 2009, concomitent convenind achitarea unei dobînze de 3% lunar.

Astfel, invocă că termenul limită la care pârîta urma să-și onoreze obligația de achitare a prețului automobilului procurat, deși a fost stabilită data de 17 iulie 2009, însă la data respectivă, costul automobilului nu a fost achitat.

Solicită, încasarea din contul Lilieii Munteanu în beneficiul său a datoriei în mărime de 19 000 euro, dobînzii în mărime de 190 euro, dobînzii de întîrziere în mărime de 8 925 euro și a cheltuielilor de judecată, inclusiv taxa de stat în mărime de 9 636,80 lei și a cheltuielilor pentru asistența juridică.

Prin hotărîrea Judecătorei Grigoriopol din 22 ianuarie 2014, acțiunea a fost admisă integral, fiind încasat din contul Lilieii Munteanu în beneficiul Irinei Lemeșchina suma de 19 000 euro cu titlu de datorie, suma de 190 euro cu titlu de dobîndă și suma de 8925 euro cu titlu de dobîndă de întîrziere, convertiți în lei moldovenești conform cursului oficial al BNM la momentul executării și suma de 3 213 lei cu titlu de taxă de stat. Totodată, a fost încasat din contul Lilieii Munteanu în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 9 636,80 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2016, a fost respins apelul declarat de către Munteanu Lilia și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 26 ianuarie 2016, Munteanu Lilia, reprezentată de avocatul Moțarschi Vadim, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată. Totodată, recurenta a solicitat anularea măsurilor de asigurare a acțiunii și încasarea cheltuielilor legate de achitarea taxei de stat pentru depunerea apelului și recursului.

În motivarea recursului a invocat că prima instanță contrar prevederilor art. 753 al. (1) Cod civil, în conformitate cu care prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit a calificat recipisa semnată de ea ca fiind un contract de vânzare-cumpărare, fără a ține cont de faptul că în textul acesteia lipsește un element principal al unui contract sinalagmatic și anume cel de-al doilea subiect, în cazul de față fiind vorba de presupusul vînzător.

Astfel, instanțele judecătorești nu au ținut cont de faptul că în textul recipisei respective lipsește numele reclamantei Lemeșchina Irina or, Munteanu Liliana nu și-a asumat nici o obligație pecuniară față de aceasta.

În acest sens, susține că este relevant pct. 8 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 8 din 24 decembrie 2010, cu privire la unele chestiuni referitoare la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației la soluționarea litigiilor legate de contractele de împrumut, conform căruia recipisa sau alt înscris nu pot servi drept temei pentru încasarea sumei împrumutului, dacă aceste înscrisuri nu conțin informații despre părțile contractului de împrumut și despre suma concretă a împrumutului. Se va reține că înscrisul respectiv reprezintă expunerea unui act juridic civil și, în consecință, urmează să corespundă exigențelor legale, inclusiv referitor la clauzele esențiale ale acestuia.

Mai indică că sunt neîntemeiate și invocările primei instanțe cu referire la faptul că Munteanu Lilia deține posesia asupra automobilului și îl utilizează în scopurile ei personale.

Iar, la acest capitol consemnează că potrivit pct. 10 subpct. 2) lit. b) și lit.c) al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului Nr. 357 din 13 mai 2009, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și, la cererea

lucrătorului de poliție, polițistului de frontieră, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmîneze pentru control certificatul de înmatriculare (înregistrare) a vehiculului, eliberat pe numele acesteia în modul stabilit, ori certificatul de înmatriculare (înregistrare) a vehiculului însoțit de un alt document ce atestă dreptul la utilizarea lui sau, după caz certificatul de înmatriculare (înregistrare) eliberat pe numele persoanei juridice și foaia de parcurs, polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă a deținătorilor mijloacelor de transport auto.

Însă, din 2009 și pînă în prezent Lemeșchina Irina nu a perfectat pe numele său nici un mandat sau procură notarială, care să-i ofere dreptul de a conduce acest automobil.

Totodată, indică că nu a avut cum să își perfecteze o poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă sau să efectueze controlul tehnic de stat la stațiile autorizate conform pct. 19-121 din Regulamentul circulației rutiere.

Mai mult ca atît, în același sens invocă și prevederile art.53 și 54 din Legea nr.131-XVI din 7 iunie 2007, privind siguranța traficului rutier, care statuează că proprietarul este obligat să înmatriculeze vehiculul ori să îl înregistreze, după caz, în modul stabilit, înainte de a-l pune în circulație, iar autoritatea care efectuează înmatricularea unui autovehicul sau a unei remorci eliberează proprietarului sau mandatarului un certificat de înmatriculare, precum și plăci cu număr de înmatriculare.

Relatează că certificatul de înmatriculare ce se conține în materialele cauzei se află la Lemeșchina Irina, fapt confirmat și de avocatului acesteia în ședința de judecată din 20 ianuarie 2016.

Or, și în acest sens instanțele de judecată au neglijat prevederile art.753 alin.(2) din Codul civil, potrivit căruia vânzătorul se obligă să reamită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, prevăzute de lege, dacă în contractul de vânzare-cumpărare nu este prevăzut altfel.

Afirmă că Lemeșchina Irina nu a perfectat pe numele său un certificat de înmatriculare sau un mandat în sensul art.53 și 54 din Legea Nr.131-XVI din 7 iunie 2007 privind siguranța traficului rutier și nici nu a fost reînregistrat dreptul de proprietate asupra automobilului în litigiu în Registrul de stat al transporturilor.

Sușține că reieșind din prevederile pct. 2, 7, 8, 10 al Regulamentului cu privire la Registrul de stat al transporturilor, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 1047 din 8 noiembrie 1999, informația despre dreptul de proprietate asupra unei unități de transport este ținută de Registrul de stat al transporturilor, care reprezintă un sistem complex de evidență și cuprinde următoarele contururi: „A” – „Evidența vehiculelor”, „B” - „Evidența agregatelor cu numere de fabricare”, „C” – „Evidența titularilor de drepturi”, „D” – „Evidența admiterii la exploatare a vehiculelor”, „E” – „Evidența restricțiilor la împuterniciri”, „F” – „Evidența executării legislației cu privire la asigurări”, „G” – „Evidența executării legislației fiscale”, „H” – „Evidența accidentelor rutiere”, „I” – „Evidența eliberării de licențe către transportatorii auto”.

Conform pct. 20, conturul „C” ține evidența proprietarilor de vehicule (agregatelor) și a altor titulari de drepturi, precum și a circumstanțelor de apariție și încetare a drepturilor respective.

Iar, potrivit pct. 22 transmiterea în folosință provizorie a vehiculelor către alte persoane și eliberarea pe numele lor, pe durata valabilității contractelor (procurilor)

respective, a certificatelor de înmatriculare sau certificatelor de înmatriculare provizorii nu conduce la încetarea dreptului de proprietate al titularilor.

Astfel, potrivit Adeverinței ÎS „CRIS Registru” nr.2537VP din 30 noiembrie 2015, unitatea de transport respectivă, de la data de 30 decembrie 2008 și pînă în prezent este înmatriculată după Lemeșchina Irina.

Respectiv, insistă că instanța de fond și cea de apel au interpretat în mod eronat legea, și anume, art.753 alin. (2) din Codul civil, art. art. 53, 54 din Legea nr.131-XVI din 7 iunie 2007 privind siguranța traficului rutier, precum și prevederile Regulamentului cu privire la Registrul de stat al transporturilor.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 26 ianuarie 2016, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul declarat de către Munteanu Lilia, de a casa decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe în partea admiterii cerințelor cu privire la încasarea dobînzii și dobînzii de întîrziere, cu emiterea în partea dată a unei noi hotărâri, iar în rest de a menține decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Înaintînd acțiunea în judecată împotriva Lilieii Munteanu, Lemeșchina Irina, a solicitat încasarea datoriei în sumă de 19 000 euro, dobînzii prevăzute de contract în mărime de 190 euro, dobînzii de întîrziere calculate în temeiul art. 585 și art. 619 alin. (2) Cod civil, în mărime de 8 925 euro și cheltuielilor de judecată inclusiv, taxa de stat în mărime de 9 636,80 lei și a cheltuielile pentru asistența juridică.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză prima instanță a ajuns la concluzia admiterii integrale a acțiunii, încasînd din contul Lilieii Munteanu în beneficiul Irinei Lemeșchina suma de 19 000 euro cu titlu de datorie, suma de 190 euro cu titlu de dobîndă, suma de 8 925 euro cu titlu de dobîndă de întîrziere, convertiți în lei moldovenești conform cursului oficial al BNM la momentul executării și taxa de stat în sumă de 3 213 lei și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 9 636,80 lei, soluție care a fost menținută și de instanța de apel.

Instanța de recurs constată, însă, că deși, la soluționarea pricinii au fost stabilite pe deplin circumstanțele care au importanță pentru judecarea cauzei în fond, concluziile instanței de apel și a primei instanțe în partea admiterii integrale a cerințelor cu privire la încasarea dobînzii și dobînzii de întîrziere sunt incorecte, rezultate din aplicarea greșită și interpretarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material aplicabile la caz.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține că materialele cauzei denotă cu certitudine faptul că prin recipisa scrisă și semnată la 17 aprilie 2009, Munteanu Lilia a luat în folosință automobilul de model „TOYOTA RAV 4”, anul de

producere 2008, cu numerele de înmatriculare C NY 417, care aparține cu drept de proprietate Irinei Lemeșchina, în schimbul sumei de 22 300 euro.

Tot materialul probator și în special conținutul recipisei din 17 aprilie 2009, atestă că la momentul transmiterii automobilului părțile au convenit că în termen de o lună, pînă la data de 17 mai 2009, Munteanu Lilia va achita prețul integral al automobilului, iar pînă la data de 25 aprilie 2009 va achita un avans în mărime de 5 000 euro, reînregistrarea automobilului urmînd să aibă loc după achitarea integrală a prețului automobilului.

Este cert și faptul că avansul în mărime de 5 000 euro, a fost achitat de către Munteanu Lilia, cu întîrziere, la data de 07 iulie 2009, și tot atunci ultima a făcut o mențiune în recipisa din 17 aprilie 2009, indicînd că restanța sumei constituie 19 000 euro, pe care o va achitat pînă la data de 17 iulie 2009 cu 3% procente lunar (f.d. 9).

Analizînd aceste condiții în raport de situația din cauză, este de reținut că prin probă pertinentă și admisibilă se confirmă cu certitudine că părțile au dat naștere unui raport juridic civil rezultat din contractul de vînzare-cumpărare, prin care Lemeșchina Irina a vîndut iar Munteanu Lilia a cumpărat automobilul de model „TOYOTA RAV 4”, cu numerele de înmatriculare C NY 417, contra sumei de 22 300 euro, care urma să fie achitată pînă la data de 17 iulie 2009.

Conform art. 753 alin. (1) Cod civil, prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit.

În conformitate cu art. 757 alin. (1) lit. a) Cod civil, vînzătorul trebuie să predea bunul la data stabilită în contract sau la data care poate fi dedusă din contract.

Iar, potrivit art. 760 alin. (1) lit. a) Cod civil, obligația de predare a bunului se consideră executată în momentul predării bunului către cumpărător sau către persoana indicată de el.

Totodată, conform art. 602 alin. (1) și (2) Codul civil, în cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel, dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă. Neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

Raportînd prevederile legale enunțate la circumstanțele cauzei, se constată că prin întocmirea și semnarea recipisei la 17 aprilie 2009, cu modificările ulterioare din 07 iulie 2009, părțile și-au manifestat voința și și-au asumat anumite obligațiuni.

Cu toate acestea, deși, Munteanu Lilia a primit în posesie automobilul predat de către Lemeșchina Irina și îl utilizează în scopuri personale, refuză executarea obligațiunilor asumate, precum și achitarea prețului integral al automobilului, respectiv, dreptul de proprietate asupra automobilului nu a fost reînregistrat pe numele său.

De altfel, faptul că automobil de model „TOYOTA RAV 4”, cu numerele de înmatriculare C NY 417, care a constituit obiectul recipisei din 17 aprilie 2009, se află în posesia Lilei Munteanu se confirmă prin însăși declarațiile acesteia date în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, iar potrivit actelor întocmite de Centrul Unic de Monitorizare și Coordonare, automobilul model „TOYOTA RAV 4”, cu numerele de înmatriculare C NY 417 circulă pe străzile mun. Chișinău fiind cu regularitate capturat de camerele video de monitorizare a traficului care asigură supraveghere în regim automatizat a circulației rutiere pe drumurile publice (f. d. 215-221).

Conform art. 512 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

În conformitate cu art. 514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Cu referire la normele enunțate și având în susținere stipulările art. 572 alin. (2) Cod civil, care reglementează condițiile generale de executare a obligațiilor și statuează că obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit, instanța de recurs constată că atât prima instanță cât și instanța de apel corect au ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii în partea încasării costului datoriei în sumă de 19 000 euro și admiterii acestui capăt de cerere.

Or, la caz s-a stabilit incontestabil că Munteanu Lilia a primit în posesie automobilul predat de Lemeșchina Irina, însă nu a achitat costul integral al acestuia, datoria constituind suma de 19 000 euro, fapt confirmat însăși de către cumpărătorul prin recipisa semnată.

Sub acest aspect, instanța de recurs conchide că soluția instanțele ierarhic inferioare în partea încasării datoriei a fost adoptată în limitele competenței, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunilor, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării pricinii au fost create condiții obiective participanților la proces, întru realizarea drepturilor sale procedurale.

Totodată, Colegiul constată, că instanțele judecătorești ținând cont de faptul că conform recipisei din 17 aprilie 2009, cu modificările din 07 iulie 2009, prețul automobilului a fost stabilit în euro, justificat au dispus încasarea datoriei în euro care v-a fi convertită în lei moldovenești conform cursului oficial al BNM la momentul executării.

Sau, prin prisma art. 853 alin. (2) Cod civil, care statuează că dacă obligația pecuniară exprimată în valută străină trebuie executată pe teritoriul țării, executarea se face în monedă națională, cu excepția cazurilor în care legea permite primirea/efectuarea pe teritoriul Republicii Moldova a plăților și a transferurilor în valută străină. Determinarea echivalentului în monedă națională al obligației pecuniare exprimate în valută străină și viceversa se efectuează cu aplicarea cursului oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligației, dacă legea sau contractul nu stabilește altfel, justificat au dispus încasarea datoriei în euro care v-a fi convertită în lei moldovenești conform cursului oficial al BNM la momentul executării.

În același timp, instanța de recurs consideră neîntemeiate pretențiile formulate de Lemeșchina Irina cu privire la încasarea dobânzii în mărime de 3% lunar, stabilită de părți la întocmirea recipisei din 17 aprilie 2009 cu modificările din 07 iulie 2009.

Aceasta deoarece, reieșind din prevederile art. 869 alin. (1) și (2) Cod civil, dobânda contractuală stabilită de către părți în baza contractului trebuie să se afle într-o corelație rezonabilă cu rata de finanțare a Băncii Naționale a Moldovei, iar în cazul în care prin contract s-a stabilit o dobândă mai mare decât dobânda admisă, obligația de a plăti această dobândă este nulă de drept.

Sub acest aspect, la caz se constată că, potrivit recipisei, Munteanu Lilia îi datorează Irinei Lemeșchina suma de 19 000 euro pe un termen de 10 zile, pentru perioada 07 iulie 2009 – 17 iulie 2009, cu o dobândă de 3 % lunar, ceea ce constituie

36% anual, pe cînd, potrivit statisticii privind ratele de dobîndă la instrumentele de reglementare monetară a BNM pentru perioada respectivă constituie 9% (f.d. 24 Vol.II)

Prin urmare, Colegiul constată că, dobînda contractuală stabilită de Munteanu Lilia și Lemeșina Irina nu este una corelativă cu rata de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei, respectiv prin prisma art. 869 alin. (1) Cod civil, obligația de a plăti această dobîndă este nulă de drept, în partea în care depășește rata de finanțare a Băncii Naționale a Moldovei.

Pe de altă parte, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de justiție consideră neîntemeiate și cerințele Irinei Lemeșchina cu privire la încasarea dobînzii de întîrziere în temeiul art. 619 alin. (2) Cod civil, în mărime de 8 925 euro, pentru neexecutarea în termen a obligațiunilor asumate prin recipisa din 17 aprilie 2009 și respectiv din 07 iulie 2009.

Iar în susținerea acestei concluzii instanța de recurs remarcă prevederile art.619 alin. (1) Cod civil, care indică că obligațiilor pecuniare li se aplică dobînzii pe perioada întîrzierii. Dobînda de întîrziere reprezintă 5% peste rata dobînzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Iar, în conformitate cu art. 619 alin. (2) Cod civil, în cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobînda este de 9% peste rata dobînzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Instanța de recurs reține că în interpretarea corectă a prevederilor art. 619 alin. (1) și (2) CPC, este de înțeles că dobînda de întîrziere în mărime de 5% peste rata dobînzii prevăzută la art. 585 Cod civil se aplică în privința persoanelor fizice care, la încheierea contractului dețineau calitatea de consumator, iar dobînda de întîrziere în mărime de 9% se calculează pentru contractele încheiate între persoanele juridice, persoane fizice și între persoane fizice și juridice care nu dețineau calitatea de consumator.

La acest capitol, este important de menționat că consumator, în sensul art. 1 al Legii privind protecția consumatorului nr. 105 din 13 martie 2003, este orice persoană fizică sau juridică care intenționează să comande sau să procure ori care comandă, procură sau folosește produse, servicii pentru necesități nelegate de activitatea de întreprinzător sau profesională.

Sub aspectul dat, circumstanțele cauzei atestă că la întocmirea și semnarea recipisei din 17 aprilie 2009, cu modificările din 07 iulie 2009, Munteanu Lilia a intenționat procurarea automobilul model „TOYOTA RAV 4”, cu numerele de înmatriculare C NY 417 pentru servicii ce nu sunt legate de activitatea de întreprinzător sau profesională, respectiv, Munteanu Lilia a procurat automobilul pentru scopuri personale.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că în situația în care Munteanu Lilia nu și-a executat în termenul stabilit obligația de achitare a costului automobilului de model „TOYOTA RAV 4”, cu numerele de înmatriculare C NY 417, iar întîrzierea în executarea obligațiilor pecuniare are drept consecință plata dobînzii de întîrziere, în cazul Lileei Munteanu survin efectele prevederilor art. 619 alin. (1) Cod civil, în conformitate cu care obligațiilor pecuniare li se aplică dobînzii pe perioada întîrzierii

în mărime de 5% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Or, la caz, sa stabilit incontestabil că în recipisa care a dat naștere raportului juridic în speță, Munteanu Lilia figurează ca persoană fizică, deținând calitatea de consumator, iar în conținutul recipisei nu este indicat că automobilul este destinat pentru a obține anumite beneficii în rezultatul desfășurării unei activități comerciale sau profesionale.

Pe cînd, prevederile art. 619 alin. (2) în temeiul cărora Lemeșchina Irina își întemeiază cerințele, sunt aplicabile doar situațiilor în care nu participă consumatorul, iar serviciile sunt procurate, comandate sau folosite pentru necesități legale de activitatea de întreprinzător sau profesională, pentru a obține un careva profit.

Altfel spus, contrar prevederilor art. 118 alin. (1) CPC, care indică că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, Lemeșchina Irina nu a prezentat probe incontestabile ce ar conforma că intimata a intenționat procurarea automobilului model „TOYOTA RAV 4”, cu numerele de înmatriculare C NY 417 cu scopul de a desfășura o anumită activitate de întreprinzător sau profesională și a obține un oarecare venit.

Așadar, avînd în vedere aceste norme juridice de trimitere și avînd ca reper informația Băncii Naționale a Moldovei cu privire la Statistica privind ratele de dobîndă la instrumentele de reglementare monetară ale Băncii Naționale a Moldovei pentru perioada 17 iulie 2009 – 19 iunie 2012, conform căreia rata de bază a BNM a constituit: începînd cu 17 iulie 2009 – 9%, începînd cu 24 iulie 2009 – 8%, începînd cu 14 august 2009 – 7%, începînd cu 08 septembrie 2009 – 5%, începînd cu 02 februarie 2010 – 6%, începînd cu 30 martie 2010 - 7%, începînd cu 07 ianuarie 2011 – 8%, începînd cu 05 august 2011 – 9%, începînd cu 06 septembrie 2011 – 10%, începînd cu 09 decembrie 2011 - 9,5%, începînd cu 06 ianuarie 2012 – 8,5%, începînd cu 03 februarie - 6,5%, începînd cu 02 martie 2012 – 4,5% (f.d. 24-44 Vol. II), instanța de recurs conchide că suma dobânzii de întîrziere pentru perioada 17 iulie 2009 – 19 iunie 2012, constituie 6 701,80 euro și rezultă din calculul efectuat după următoarea formulă: $19\ 000$ (suma datorată) x (5% (dobînda conform art. 619 al.(1) Cod civil) + rata de refinanțare a BNM (pentru fiecare perioadă în parte)) ÷ 365 (zile din an) x 1068 (zile aflate în întîrziere).

În consecință, instanța de recurs consideră neîntemeiate pretențiile recurentei cu privire la încasarea din contul Irinei Lemeșchina a cheltuielilor de judecată legate de achitarea taxei de stat pentru depunerea cererii de apel și recurs.

Deoarece reieșind din prevederile art. 94 alin.(1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut cîștig de cauză toate cheltuielile de judecată, toate cheltuielile de judecată sunt suportate de persoana care a pierdut procesul, însă în speță, indiferent de faptul că recursul declarat de către Munteanu Lilia urmează a fi admis, Lemeșchina Irina are cîștig de cauză.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către Munteanu Lilia, de a casa parțial decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu emiterea în partea casată a unei noi hotărîri, iar în rest de a menține decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se admite recursul declarat de către Munteanu Lilia reprezentată de avocatul Moțarschi Vadim.

Se casează parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2016 și hotărârea Judecătorei Grigoriopol din 22 ianuarie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Irinei Lemeșchina împotriva Liliei Munteanu cu privire la încasarea datoriei, dobânzii, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată, în partea admiterii integrale a cerințelor cu privire la încasarea dobânzii și dobânzii de întârziere și se emite în partea dată o nouă hotărâre prin care:

Se admit parțial cerințele Irinei Lemeșchina împotriva Liliei Munteanu cu privire la încasarea dobânzii și dobânzii de întârziere.

Se încasează din contul Liliei Munteanu în beneficiul Irinei Lemeșchina dobânda de întârziere în mărime de 6 701 (șase mii șapte sute unu) euro 80 cenți, echivalentul în lei moldovenești la momentul executării hotărârii.

În rest decizia Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2016 și hotărârea Judecătorei Grigoriopol din 22 ianuarie 2015 se mențin.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Ion Druță

Nicolae Craiu